

Posudek diplomové práce Nikol Tomsové

Reality show. Televizní formát reality show optikou konceptu Viléma Flussera a sociálně psychologických experimentů

(KSV PF JU, České Budějovice 2007, 72 stran, vedoucí práce Mgr. Michal Šimůnek)

Nikol Tomsová si ve své teoreticky zaměřené diplomové práci vytkla náročný cíl popsat televizní formát reality show a analyzovat jej prostřednictvím vybraných konceptů Viléma Flussera a prostřednictvím výsledků z několika sociálně psychologických experimentů. Náročnost tohoto cíle spočívá jednak v komplikovanosti Flussеровých konceptů, jednak ve velmi omezeném množství odborné literatury, která by se problematice reality show věnovala a ze které by autorka mohla vycházet.

Práci Nikol Tomsové lze rozdělit na tři části: v první (druhá kapitola) se věnuje Flussеровě filosofii technických obrazů, v druhé (třetí až šestá kapitola) autorka na několika příkladech z českého i zahraničního prostředí popisuje televizní formát reality show a ve třetí části (sedmá kapitola) se věnuje několika sociálně psychologickým experimentům, jejichž výsledky jsou relevantní pro účely analýzy reality show.

První část věnovaná vybraným konceptům Viléma Flussera je nesporně nejnáročnější, avšak zároveň nejkvalitnější částí předložené práce. Vilém Flusser je značně komplikovaný autor, kterému lze nesporně vytknout užívání ne zcela jednoznačné terminologie a mnohdy poněkud spekulativní a monokauzální závěry o vztahu mezi technologiemi a sociální realitou. Vilém Flusser tak mnohdy předkládá ne zcela průhledné teze, které mají mnohdy zejména provokovat či popřípadě naznačit tendence ve vývoji (post)moderních společností. Tomsová si je těchto úskalí Flussеровy myšlení vědoma a věcně a korektně interpretuje jeho klíčové koncepty. Autorka rovněž za Flussеровými mnohdy provokativními tezemi správně rozpoznává jeho směřování k širší filosofické kritice totalitarismu, který Flusser nachází v tzv. aparátovém totalitarismu a ve schopnosti technických obrazů programovat společnosti. Právě v tomto smyslu obecné kritiky soudobých "utopických společností" je zejména vedena autorčina paralela Flussеровých konceptů s televizním formátem reality show.

Druhá část práce je věnována samotnému formátu reality show. Autorka správně poukazuje na obtížnost stanovení přesné definice tohoto formátu a správně jej vymezuje jakožto žánrově rozvolněný (hybridní) mediální útvar. Autorka vhodně doplňuje svůj popis tohoto formátu o kontext vývoje mediální scény (zejména v důsledku globalizace a hybridizace). Základem této části předložené práce však je deskripce několika českých a zahraničních příkladů reality show. Toto téma autorka dále rozvíjí, byť na velmi bazální rovině, o etické aspekty a o koncept syndromu mediální oběti. V této části (kterou by dle mého názoru bylo vhodnější zařadit až na závěr práce) autorka jen velmi omezeně pracuje s Flussеровými pojmy a koncepty, kterým věnovala celou první část práce. Implicitně jsou zde vystopovatelné některé prvky Flussеровy fotokritiky (produkční a distribuční kontext konzumace mediálních obsahů atd.), aplikace jeho pojmů by si však dle mého názoru zasloužila systematictější a explicitnější přístup. Nutno však podotknout, že jedním z důvodů tohoto autorčina neúspěchu je zajisté i skutečnost, že Flusser nepředkládá jasnou a zřetelně formulovanou metodologii své fotokritiky. Ostatně sám tuto fotokritiku v plné jí navrhované šíři neprovedl.

Závěrečná třetí část práce popisuje sociálně psychologické experimenty Stanleje Milgrama (poslušnost k autoritě) a Philipa Zimbarda (extrémní chování jedinců v neobvyklých situacích). Závěry těchto experimentů autorka srovnává s některými událostmi a modely sociální interakce, které se odehrávají v kontextu reality show. Nutno podotknout, že analýza reality show prostřednictvím závěrů z těchto experimentů je kvalitnější než aplikace Flussеровých pojmů a konceptů.

Práce Nikol Tomsové obsahuje všechny vyžadované náležitosti, má velmi dobrou stylistickou úroveň, logickou strukturu, jednotlivé kapitoly na sebe navazují a jsou vzájemně, byť místy vágně, provázané. Z formálního hlediska má práce uspokojivou úroveň: autorce lze vytknout pouze ne zcela standardní způsob citací (autorka nevyznačuje citace uvozovkami, nýbrž kurzívou) a neúplné citace on-line zdrojů (bez data přístupu popřípadě některých dalších bibliografických údajů).

Přes výše uvedené výhrady se autorka uspokojivě vyrovnala s náročným cílem práce, prokázala schopnost psát odborné texty, logicky argumentovat, samostatně pracovat s literaturou a se zdroji. Nikol Tomsová předložila práci, která splňuje po věcné i formální stránce většinu kritérií pro kvalitní diplomovou práci.

Práci hodnotím jako **výbornou**.

V Český Budějovicích 21. května 2007

Mgr. Michal Šimůnek